

Il·lustrant cançons

Marta Bellvehí va debutar a l'Enderrock de novembre amb les seves il·lustracions

Les cançons sovint es traslladen a altres arts: si alguns músics ja s'havien convertit en plats, d'ençà del número d'octubre una cançó il·lustrada és la que tanca la revista de paper. Nascuda a Palamós el 1989, Marta Bellvehí ha estudiat disseny i il·lustració: ella és l'autora d'aquests dibuixos que ja fa temps que difon a través de la seva pàgina de Facebook i el seu blog. Parlem amb ella de les seves il·lustracions.

Il·lustració de Marta Bellvehí

EDR: Quan fa que et dediques a la il·lustració?

Marta Bellvehí: Sempre m'ha agradat molt dibuixar, de ben petita em deixaven amb uns llapisos de colors i un bloc i podia entretenir-me durant hores. Als divuit anys vaig anar a Barcelona a estudiar disseny gràfic i va ser llavors quan vaig veure que el que volia fer en realitat era dedicar-me a la il·lustració. Vaig començar amb alguns encàrrecs com a *freelance* i el curs passat vaig estudiar el postgrau d'il·lustració, que em va permetre conèixer alguns dels il·lustradors que més admiro i em va acostar al món professional.

EDR: Quina va ser la primera cançó que vas il·lustrar?

Marta Bellvehí: Va ser per a un projecte de la universitat on havia de dissenyar el *packaging* d'un CD i vaig escollir el *Bed & Breakfast* d'**Els Amics de les Arts**. Em va fer molta il·lusió perquè gràcies a un amic meu vaig poder quedar amb ells i els vaig ensenyar la maqueta que havia preparat. També vaig fer alguns dibuixos de les cançons de **Manel** del primer disc. Però la primera cançó que vaig il·lustrar amb consciència del projecte 'Cançons en català' va ser "Animal salvatge", de **Sanjosex**. No només va ser la primera cançó il·lustrada, també va ser la primera entrada de "El meu bitàcora", el blog d'il·lustració que vaig començar l'abril del 2011.

EDR: Com se't va ocórrer la idea?

Marta Bellvehí: Va sorgir de manera natural, m'agrada escoltar música mentre dibuixo. En les meves il·lustracions predomina el valor estètic, però sense un concepte darrere em semblaven una mica buides. Em va semblar molt interessant el fet d'agafar una frase d'una cançó que em servís de base i a la vegada em donava via lliure per experimentar estilísticament. La música és una cosa que arriba a tothom, emociona, de vegades et fa recordar alguna cosa... En el meu cas quan escolto algunes cançons ja em vaig imaginant com pren forma la il·lustració.

EDR: Com definiries el teu estil il·lustrant?

Marta Bellvehí: Normalment em diuen que tinc un estil femení amb un punt naïf. En moltes de les meves il·lustracions es percep el meu interès per la il·lustració de moda i sobretot m'agrada dibuixar retrats de noies. De vegades prefereixo treballar amb llapis, de manera detallista, i ho combino amb altres tècniques, com l'aquarel·la o el *collage*. En canvi, altres vegades tinc un estil més espontani, més proper als dibuixos que faig a la llibreta amb bolígraf quan vaig amb tren. M'agrada combinar aquestes dues facetes i aprendre cada dia alguna cosa nova.

EDR: Els teus grups preferits són...

Marta Bellvehí: M'agraden molt els grups que he escollit per il·lustrar, com **Manel**, **Els Amics de les Arts**, **Els Pets**, **Estúpida Erikah**, **Txarango**... tot i que també hi ha grups que m'agraden molt però mai els he dedicat cap cançó, com és el cas d'**Obrint Pas**, un grup que segueixo des de fa molts anys. Suposo que em fa una mica de respecte perquè les seves lletres parlen més de sentiments que altres grups que parlen de situacions més quotidianes, cançons més descriptives i que identifico més amb les meves il·lustracions.

